

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacacione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

262. An, & qualiter sententia lata in causa beneficii resignati contra
Resignantem noceat Resignatario.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

resignantis non probat statum ultimum beneficii contra resignatarium, v. g. quod beneficium sit ad nutum amovibile. Rotam Mediolanensi hospitalis. 8. Jan. 1551. apud Paris. cit. n. 24.

Quæstio 262. An, & qualiter sententia lata in causa beneficij resignati contra resignantem nocet resignatario?

1. Respondeo: eam illi non nocere. Paris. it. q. 16. n. 25. dicens communem juxta Rotam in causa S. Quirini. 16. Decemb. 1547. teste Put. decif. 80. l. 3. eo quod cedens habeatur pro mortuo civiliter, modo que civilis & naturalis aequiparentur; sententia autem lata contra mortuum naturaliter sit nulla, adeoque & lata contra mortuum civiliter, & consequenter non nocebit cessionario, lata præcipue, cessionario non citato. Paris. à n. 26.

2. Ampliat hoc ipsum Paris. n. 33. ut procedat, etiam si lata sententia contra resignantem, resignatus hoc sciens appellavit à sententia ilia, & postea transivit in rem judicatam; eo quod appellatio non aoeat, cum sententia sit nulla.

3. Limitat verò id ipsum n. 34. ex Put. decif. 80. n. 3. l. 3. ita ut noceat lata sententia resignatario, si si sciret, quod causa contra resignantem ageretur, quamvis addat Idem Put. super hoc nihil à Rota determinatum, & alium Auditorem dixisse, hanc distinctionem: aut scirevit, aut ignorarit; procedere respectu possessionis, & non respectu juris. Econtra quoque sententiam latam ad favorem resignantis respectu beneficii resignati non prodebet resignatario; eo quod resignanti post resignationem non licet prosequi item; cum jus omne per resignationem amiserit, tradit idem Paris. loc. cit. n. 35. sic resolutum dicens à Rota in Segob. Archid. 6. Iulii teste Put. decif. 142. l. 1. ut neque prodebet resignatario appellatio facta per procuratorem resignantis, cum cessione revocetur procurator. Paris. n. 37. Nec denique resignantem post resignationem esse legittimum contradictem, ad effectum impediendi, ne procedatur viâ executionis ad immissionem, habet Paris. à. n. 36. resolutum dicens à Rota.

PARAGRAPHVS II.

An, & qualiter resignans secundò resignare possit idem beneficium; item peccitere & regredi ad beneficium resignatum, vel agere spolio.

Quæstio 263. An, qui semel resignavit, possit ulterius seu secundò resignare idem beneficium?

1. Respondeo negativè: Paris. l. 1. q. 15. n. 1. citans Rebuff. variis locis; per primam enim resignationem amisit titulum & possessionem beneficii, & sic, cum dare nequeat, quod non habet, secundò resignare non poterit. Paris. ibid. à n. 2. & qui cessit uni, non potest idem jus cedere alteri. l. non quocunque. §. qui Cajum. ff. de ll. & ibi Barr. Jason. Alex. Paris. n. 8. Ad hac prohibita est variatio perio-

nis maximè Ecclesiasticis, Clem. 1. de renunc. atque ita in secundum resignatarium nihil juris transferatur; quia talis resignans post primam resignationem nihil juris amplius, quod transferret, habebat. Paris. n. 9. tum quia collatio & provisio facta secundo resignatario nulla est, ut clarè dicitur in reg. cancell. Paritio. 40. ubi si resignantem pluries super uno & eodem beneficium in favorem diversarum personarum successivè contineat contigerit; voluntas sanctitas sua, quod primus confessus tenere debeat, & alii posteriores confessus ac litera eorum praetextu etiam sub priori data expedite pro tempore nullius sint valoris vel momenti. Item quia provisio est subreptitia; cum non fuerat expressum, quod resignans jam ante quoque resignaret, quod si expressum fuisse, verisimile non est, quod Papa contulisset, & voluisse tollere jus quasitum per primam resignationem. Paris. à n. 10. Ude jam, si secundus resignatarius cepit possessionem, dicetur intrusus. Paris. n. 14. citans Rebuff. conf. 90. & licet secundus ille possidisset illud beneficium per triennium, preferendum tamen primus, contra quem secundus se tueri nequit regulè de triennali; quia jam non habet titulum, nè quidem coloratum. Paris. n. 23. citans Rebuff. conf. 185. Quamvis titulum coloratum per secundam resignationem tribui ad effectum regulè de triennali, quando multa opponi possunt contra primam resignationem, tradat Paris. loc. cit. n. 37. citans Sarn. de triennali. q. 27. n. 5. & 7. & Rotam. Quin & talis secundò resignans videtur committere crimen stellionatus; sicut qui duobus donat. l. 3. ff. de criminis stellion. Paris. loc. cit. n. 26. citans Rebuff. conf. 4. n. 11. conf. 90. n. 9. & Doctores in c. nullo, de rebus Eccl. non alien. quamvis autem Rebuff. cit. conf. 90. n. 9. dicat hujus criminis peccatum esse, ut privetur beneficis, si quæ adhuc haber. juxta L. habemus. §. economus. c. de SS. Eccl. s. ait tamen Paris. n. 30. se non facile accessum huic opinioni; cum privatio beneficii non contingat nisi ex gravi criminis, & casibus in jure expressis.

2. Porro amplianda responso Primo, ut etiam post factam primam resignationem coram Ordinario, non possit resignare secundò coram Papa, sed secunda resignatione sit nulla. Paris. n. 15. ex Rebuff. Secundò, ut nequeat secundò resignare, etiam in favorem primi, seu ejusdem, in cuius favorem jam prius resignarat. Paris. n. 16. citans Rebuff. conf. 4. n. 5. & conf. 185. n. 6. Sarn. de public. resign. q. 18. &c. Cum enim jus omne abdicatum per renunciationem primam, secunda nihil prodest, & fieri non debet, quod factum non relevat. l. si quando. ff. ad Velleianum. Paris. n. 17. Tertiò: ut procedat, etiam si primus resignatarius usus non fuisse resignatione per duos annos. Paris. n. 18. citans Rebuff. conf. 85. n. 10. ob eandem rationem. Quartò: etiam dum prima renunciatione facta per procuratorem; postquam enim procurator resignavit, Dominus non potest alteri cedere idem jus. Paris. n. 22. citans Rebuff. conf. 4. n. 2. ac dicens communem, Quintam ampliationem urpote propriam Francia vide apud Paris. n. 20. ex Rebuff. conf. 38. n. 3. & conf. 93. n. 14.

3. E contra limitanda responso Primo: ut non procedat, quando prima resignatione non fuit admissa. Paris. n. 34. Secundò: dum prima resignatione admissa quidem, sed revocata ante præstitum confessum in Camera vel Cancelleria; potest enim tunc denuo resignari in favorem alterius. Paris. n. 35. citans Rebuff. conf. 4. n. 15. ac dicens esse communem. Tertiò: ut non procedat in omnibus istis casibus,